

Mám hlavu plnou starostí,
copak to nevidíš to nejsem já, jako dřív,
jseš na mě každej den zlá,
chci mámu co voní kvítím
a ne tu, z který každou chvíli alkohol cítím,
proč se vůbec ptám.
Už zase odcházíš,
zas někde u skleničky útěchu nacházíš,
ani se nedivím, že táta sbalil věci pár
a odešel ha,
zas o kus dál, město už spí
a já slzy utírám,
z bankomatu posledních pár korun vybírám,
chystám se odejít,
já nevím, kam mám jít,
tak proč nemůžu svou mámu večer doma mít,
tak a dost, já už to tu nezvládám,
do tašky z posledních sil pár věcí naskládám,
dopis máš na stole, snad ho zvládneš číst ,
já odcházím, co k tomu víc teď říct.

Já odcházím, ve mně duše se svírá
odcházím, slzy ze tváře stírám
odcházím, jiskru naděje ztrácím
odcházím, teď to mámě oplácím
odcházím, mosty za sebou spálím
odcházím, od domova se vzdálím.

Jdu ulicí tmou, nic kolem sebe nevnímám,
jen se občas smutně na oblohu zadívám,
kam mám jít,
všichni už šli dávno spát
a já tady musím na tom dešti stát,
strach mám, máma ta si užívá
a nebo někde v baru deprese své prožívá,
reklamy neonem září
a já jdu sama po městě
mám slzy na tvářích,
a přesto musím dál
bojím se ohlédnout,
že bych snad někde mohla mámu svou zahlédnout
je mi jí opravdu líto
a ona to ví,
tak proč ten život teda do svých rukou neuchopí
jako dřív,
já nemusela v dešti stát,
proč můžou jiný holky v mém věku klidně spát
můj dopis má na stole
snad ho zvládne číst ha,
já odcházím, co k tomu víc teď říct

Já odcházím, ve mně duše se svírá
odcházím, slzy ze tváře stírám
odcházím, jiskru naděje ztrácím
odcházím, teď to mámě oplácím
odcházím, mosty za sebou spálím
odcházím, od domova se vzdálím.

Já odcházím, ve mně duše se svírá
odcházím, slzy ze tváře stírám.